

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XLVI. — Wydana i rozesłana dnia 18. lipca 1901.

Treść: № 105. Rozporządzenie, dotyczące się wykonania postanowień artykułu II ustawy o dodatkowym podatku od gorzałki z dnia 8. lipca 1901.

105.

Rozporządzenie Ministerstwa skarbu z dnia 13. lipca 1901,

tyczące się wykonania postanowień artykułu II ustawy o dodatkowym podatku od gorzałki z dnia 8. lipca 1901, Dz. u. p. Nr. 86.

Dla wykonania postanowień artykułu II. ustawy z dnia 8. lipca 1901, Dz. u. p. Nr. 86, tyczącej się podwyższenia podatku od gorzałki i przeznaczenia pewnej części przychodu z tego podatku dla fundusów krajowych królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych, wydaje się na zasadzie artykułu V. tej ustawy następujący regulamin:

Regulamin,

tyczący się pobierania dodatkowego podatku od gorzałki.

I. Przedmiot dodatkowego podatku.

Dodatkowemu podatkowi w wymiarze 20 h od litra alkoholu podlegają z wymienionymi poniżej wyjątkami wszystkie płyny wysokokowe pędzone, znajdujące się 1. września 1901 w wolnym obrocie w krajach, w których przytoczona powyżej ustawa ma moc obowiązującą, jakoteż te pędzone płyny wysokokowe, które w czasie przed 1. września 1901 wysłano z krajów węgierskiej korony lub z Bośni i Hercegowiny do odbiorców w krajach, w których rzeczona ustawa ma moc obowiązującą, które jednak dopiero po 1. września 1901 do tych krajów nadejdą. Do pędzonych płynów alkoholowych, dodat-

kowemu podatkowi podlegających, należą w szczególności także arak, rum, koniak, esencje wódczane, sztuczne esencje i etery owocowe, składające się z różnych gatunków eteru, alkoholu i innych substancji, likiery i inne zaprawione wódki, dalej obfite w alkohol towary perfumeryjne, jak woda kolońska, tudzież obfite w alkohol tynktury lekarskie i ekstrakty, jakoteż wszelkie mieszaniny wina i wódki, które zawierają w sobie więcej alkoholu niż 15 od sta.

Uwolnione od dodatkowego podatku są:

1. Pędzone płyny wysokokowe w posiadaniu przemysłowców, pośredniczących w obrocie płynów wysokokowych pędzonych (trudniących się wyszynkiem, sprzedażą, drobnym handlem itd.) w ilościach nie większych niż 10 litrów, w posiadaniu zaś innych osób, stojących na czele gospodarstw domowych, w ilościach nie większych niż pięć litrów. Te ilości są nawet wtedy wolne od podatku dodatkowego, jeżeli dotyczący przemysłowiec lub naczelnik gospodarstwa domowego posiada większe zapasy.

2. Wódka, której już na podstawie dotychczasowych przepisów przysługuje uwolnienie od rządowego podatku wódczanego.

II. Oznajmienie.

Kto w dniu 1. września 1901 posiada taki zapas pędzonych płynów wysokokowych, dodatkowemu podatkowi podlegających, który zawiera razem więcej niż dziesięć, względnie więcej niż pięć litrów alkoholu, obowiązany jest ilość i tęgosc alkoholu całego zapasu, jakoteż miejsce i lokale, gdzie ten zapas się przechowuje, w przeciągu czterech dni, licząc od 1. września 1901, zatem najpóźniej dnia 4. września 1901, oznajmić na piśmie w dwóch egzemplarzach, według dołączonego formularza wy-

Załączka.

gotowanych, temu oddziałowi straży skarbowej, w którego obrębie znajduje się miejsce przechowania rzeczonych płynów wysokokowych. Blankiety na te oznajmienia wydawać będą bezpłatnie wszystkie oddziały straży skarbowej, jakoteż organa i urzędy, które krajowa władza skarbową do tego przeznaczy. Jeżeli na podstawie osobnych autonomicznych postanowień, obowiązujących w poszczególnych krajach, od zapasów, przedmiotem oznajmienia będących, lub od części tychże żąda ktoś zwrotu opłaty krajowej, uiszczonej według taryfy, natenczas okoliczność tę winien nadmienić w oznajmieniu, podając ilość wódki, od której domaga się zwrotu, jakoteż odnośną kwotę restytucyj.

Tych pędzonych płynów wysokokowych, które przed 1. września 1901 wysłano z krajów węgierskiej korony lub z Bośni i Hercegowiny do odbiorców w krajach, gdzie rzeczona ustawa obowiązuje, które jednak dopiero 1. września 1901 lub później do tych krajów nadejdą, oznajmiać nie potrzeba.

Jeżeli zapas pędzonych płynów wysokokowych, który ma być oznajmiony, nie przekracza w poszczególnym wypadku bez względu na zawartość alkoholu pięciu hektolitrów, to w takim razie ilości, zawartości i stopni hektolitrowych alkoholu w oznajmieniu wyszczególniać nie trzeba; w tym wypadku należy jednak w rubryce oznajmienia, przeznaczonej na uwagi, wyraźnie nadmienić, że ogólny zapas nie przekracza pięciu hektolitrów.

Jeżeli przedmiotem oznajmienia są płyny wyskokowe w zamkniętych flaszczkach, jakich się w handlu zwykle używa, albo likiery, to jest pędzone płyny wyskokowe, zawierające najmniej 10 kilogramów cukru na hektoliter, tudzież słodzone wódki, to jest pędzone płyny wyskokowe, zawierające więcej niż jeden kilogram, ale mniej niż 10 kilogramów cukru na hektoliter, wreszcie wszelkie dodatkowemu podatki podlegające esencje, towary perfumeryjne, tynktury lekarskie i ekstrakty, natenczas bez względu na wielkość zapasu oznajmieniu podlegającego, tęgości alkoholowej podawać nie trzeba.

Gdyby płyny wyskokowe pędzone, co do których istnieje obowiązek oznajmiania, znajdowały się w pierwszych czterech dniach miesiąca września 1901 w drodze, a nie wniesiono jeszcze oznajmienia ani nie uiszczono od nich dodatkowego podatku, wówczas obowiązek oznajmiania, względnie uiszczenia dodatkowego podatku, spada na odbiorcę towaru, który ma wnieść to oznajmienie najpóźniej w ciągu 48 godzin po nadejściu posyłki.

Jeśli kto nie wnieśli przepisanego oznajmienia zapasu płynów wysokokowych pędzonych, które w dniu 1. września 1901 ma u siebie na składzie, lub jeżeli oznajmi ilość mniejszą jak ta, którą urzędowo stwierdzono, a różnica tych obu ilości przekraczać będzie 10 procent, ten podpadnie karze

w wysokości cztero- do ośmiokrotnej kwoty uszczuplonego lub na uszczuplenie narażonego dodatkowego podatku, ktoby zaś podał w oznajmieniu inne nieprawdziwe daty, nie odnoszące się do ilości alkoholu, karany będzie grzywną porządkową od 4 do 200 K.

Przedsiębiorstwa kolei żelaznych i żeglugi parowej (z wyjątkiem przedsiębiorstw żeglugi morskiej, o ile nie chodzi o parowce tutejszo-krajowe, posiadające szczególne przywileje ruchu), jakoteż c. k. poczta, obowiązane są o każdej przesyłce płynów wysokokowych pędzonych, którą przed 1. września 1901 przyjęły w celu przewiezienia do odbiorcy w krajach, w których powyższa ustawa ma moc obowiązującą, jednak do tego dnia jej nie oddały, zaraz po nadejściu jej do stacji oddawczej uwiadomić ten oddział straży skarbowej, w którego okręgu owa stacja leży. To doniesienie ma zawierać nazwisko posyłającego i odbiorcy, tudzież wagę brutto przesyłki, a przedłożyć takowe winna stacja oddawcza bezpośrednio.

III. Postępowanie urzędowe.

Organa skarbowe, do których wnosi się oznajmienia zapasów, winny przedewszystkiem sprawdzić, czy oznajmienie jest dokładne, a następnie przystąpić bezzwłocznie do zbadania zapasów w sposób poniżej wskazany.

Wywód spostrzeżeń, dalej przypadającą kwotę dodatkowego podatku, tudzież urząd płatniczy, w którym dodatkowy podatek ma być uiszczony, należy podać w obu egzemplarzach oznajmienia. Jeden z tych egzemplarzy należy stronie zwrócić.

O ile strona nie uzyskała pozwolenia na spłatę w ratach lub odroczenia terminu zapłaty, winna kwotę dodatkowego podatku, o której zawiadomiono ją w powyższy sposób, uiszczyć w przeciągu dni ośmiu w urzędzie płatniczym, wymienionym w załączniku oznajmienia. Dla tych krajów, gdzie istnieją samostne opłaty krajowe, które z dniem 31. sierpnia 1901 będą zniesione, wydane będą osobne postanowienia, czy i o ile ma nastąpić zwrot opłaty krajowej zapłaconej według taryfy lub kompensacja takich pretensyj zwrotu z dodatkowym podatkiem od wódki.

Badanie oznajmionych zapasów płynów wysokokowych pędzonych należy rozpocząć najpóźniej dnia 2. września 1901.

Co do postępowania przy badaniu zapasów, postanawia się, co następuje:

1. Co do oznaczania ilości:

- a) Jeżeli płyny wyskokowe pędzone znajdują się w beczkach, wagonach zbiornikowych, cysternach itd., a naczynia te są całkiem napelnione i urzędowo odczechowane, w takim razie ilość wskazuje znak odczechowniczy.

Jeżeli beczki nie są cechowane, lub tylko w części napełnione, oznaczyć należy ich zawartość za pomocą beczkomierza Matiewicza. Ilość wódki w beczkach itd. da się także sprawdzić przez obliczenie wagi netto i przeliczenie jej przy pomocy przepisanych tabel redukcyjnych na litry z uwzględnieniem rzeczywistej tężości alkoholowej.

Jeżeli chodzi o niecechowane wagony zbiornikowe lub kadzie, obliczyć należy zawartą w nich ilość płynów wysokowych pędzonych według zasad stereometrii lub w inny niechybny sposób.

- b) Gdy chodzi o flaszki i naczynia szklane, oblicza się ilość flaszek i naczyń jednakowej wielkości, następnie oznacza się pojemność każdego typu flaszek z osobna i oblicza się z tych danych ilość płynu.

Gdy chodzi o zamknięte flaszki, używane zwyczajnie w handlu, poprzestać należy na oznaczeniu ilości w przybliżeniu, jeżeli niema flaszki, któraby służyła za wzór.

Oznaczenie takie będzie znacznie uproszczone, jeżeli strona dostarczy próżnych naczyń, za wzór służyć mogących, których pojemność można każdej chwili łatwo oznaczyć.

- c) W rafineryach, które rafinują opodatkowaną wódkę, a w czasie badania zapasów są w ruchu, musi się zbadać także ilość wódki, znajdującej się w aparatach rektyfikacyjnych i stągiewkach filtrowych. W tym celu sprawdza się przedewszystkiem, ile litrów wynosi należny dzienny każdej stągiewki i jakiej ilości wódki użyto pierwotnie do zwilżenia pyłu węglowego. Te dwie ilości razem wzięte dają w przybliżeniu ilość wódki, zawartą w każdej stągiewce.
- d) Jeżeli strona do uiszczenia dodatkowego podatku obowiązana ma pozwolenie używania wódki bez opłaty podatku do wyrabiania likierów lub innych alkoholowych artykułów, przeznaczonych na wywóz za linię cłową, natenczas należy zamknąć zapiski co do nabycia i użycia wódki bez opłaty podatku, i w ten sposób obliczyć tę ilość wódki, którą w myśl artykułu II, l. 2 ustawy wyłączyć się ma z ogólnego zapasu jako uwolnioną od dodatkowego podatku.

2. Co do oznaczania tężości alkoholowej:

- a) Jeżeli wódka znajduje się w beczkach, ilość stopni oznaczyć należy za pomocą 100-dzielnego alkoholometru w sposób przepisany, w którym to celu wziąć należy z każdej beczki

za pomocą lewara lub innego stosownego przyrządu próbkę ze średnich warstw.

Jeżeliby nie było cechowanego alkoholometru, w takim razie należy próbki, wzięte z każdej beczki, wlać każdą z osobna do flaszek dobrze wyczyszczonych i wypłókanych poprzednio wódką z tej samej beczki, te flaszki opieczetować i zbadać zawartość alkoholu w obecności strony u najbliższego organu skarbowego, posiadającego cechowany alkoholometer.

- b) Z wódki, przechowywanej w zbiornikach lub innych wielkich naczyniach, brać należy próbki z górnej, średniej i dolnej warstwy w równych ilościach, próbki te dobrze wymieszać, a następnie zbadać ich tężość alkoholową.
- c) Jeżeli wódka znajduje się we flaszkach lub podobnych mniejszych naczyniach, a w myśl podanych poniżej postanowień pod lit. e i l. 3 nie ma się w ogóle zaniechać badania rzeczywistej zawartości alkoholu, to w takim razie należy poprzestać na wrywkowym oznaczeniu stopni.
- d) Jeżeli chodzi o pędzone płyny wysokowe, których stopni alkoholometrem wprost oznaczyć nie można, jak likiery, słodzone wódki itp., i jeżeli w myśl rozdziału II, ustępu 4, podania zawartości alkoholu nie zaniechano, wówczas tężość alkoholową, którą się ma przyjąć za podstawę do uiszczenia dodatkowego podatku, winny organa skarbowe zbadać w sposób, przepisany dla oznaczania alkoholu w likierze (dodatek A, II B przepisu wykonawczego do ustawy o podatku od gorzałki).

Jeżeli dotyczący organ skarbowy nie ma potrzebnego przyrządu, wówczas należy po protokolarnem skonstatowaniu ilości płynu odesłać próbki z każdego poszczególnego gatunku pod pieczęcią organu skarbowego i strony do władzy skarbowej pierwszej instancji, która zarządzi zbadanie i stosownie do wyniku wyda dalsze zarządzenia.

Płyny wysokowe pędzone nie słodzone lub tylko bardzo mało osłodzone, tudzież płyny wysokowe, zaprawione ingrediencjami, badane być mają zawsze urzędowym alkoholometrem.

- e) Jeżeli zawartości alkoholu nie oznajmiono, ponieważ ogólny zapas w danym wypadku nie przekracza ilości pięciu hektolitrów, lub ponieważ chodzi o pędzone płyny wysokowe w zamkniętych flaszkach, używanych zwykle w handlu, albo o likiery lub słodzone wódki, natenczas przyjmować należy tężość alkoholową:

- aa) co do wódki francuskiej, rumu i araku . . . . . 65 stopni.
 bb) co do koniaku, whisky, wiśniówki, wódki z wyłoczyn, śliwowicy, borowiczki i t. zw. naturalnych wódek . . . . . 40 „
 cc) co do wszelkiego rodzaju likierów i słodzonych wódek . . . . . 35 „
 100-dzielnego alkoholometru.

Gdyby nasuwały się wątpliwości, czy poszczególne rodzaje wódki oznajmiono zgodnie z prawdą, np. czy wysokostopniowych płynów spirytusowych nie podano jako wódkę naturalną lub spirytus zaprawiony cukrem jako likier, wtedy należy te podejrzane płyny wyskokowe w miarę możliwości poddać wstępnemu badaniu. Jeżeli podejrzenie okaże się uzasadnionem, przystąpić należy do badania rzeczywistej zawartości alkoholu wszystkich dodatkowemu podatkowi podlegających zapasów dotyczącej strony (lit. a—d) i wytoczyć postępowanie skarbowo-karne z powodu nieprawdziwego oznajmienia. Za podstawę do obliczenia dodatkowego podatku przyjęć należy w takim wypadku zawartość alkoholu, oznaczoną przez rzeczywiste zbadanie.

Tęgość alkoholowa esencji, tynktur lekarskich i ekstraktów dodatkowemu podatkowi podlegających, przyjęć należy w wysokości 70 stopni, zaś towarów perfumeryjnych, podlegających temu podatkowi, w wysokości 90 stopni 100-dzielnego alkoholometru.

- f) W przypadkach, w których strona oznajmia tęgość alkoholową, lub jeżeli chodzi o płyny wyskokowe pędzone innego rodzaju, aniżeli wyżej podane, należy zaniechać bezpośredniego badania rzeczywistej zawartości alkoholu wówczas, gdy strona wykaże ją księgami przemysłowemi, fakturami itp., których prawdziwość nie ulega wątpliwości.

3. W fabrykach likieru nie dokonuje się rzeczywistego badania zapasów płynów wyskokowych pędzonych w tym razie, jeżeli przedsiębiorcy oznajmiają zapasy w ten sposób, że najpóźniej dnia 1. września 1901 przedłożą władzy skarbowej pierwszej instancji szczegółowy wykaz płynów wyskokowych pędzonych, dodatkowemu podatkowi podlegających, a w rzeczonym dniu w ich posiadaniu będących, który ma być sporządzony na podstawie inwentury i ułożony według grup towarów o jednakowej zawartości alkoholu i zgodzą się na to, żeby delegat władzy skarbowej pierwszej instancji przekonał się w danym razie o prawdziwości podanych dat przez oględziny w przedsiębiorstwie, jakoteż przez wglądnięcie w księgi przemysłowe, a względnie,

o ile rozchodzi się o podaną zawartość alkoholu, przez zbadanie zacerpniętych próbek. Wolno przytem podawać odsetki alkoholu w cyfrach od dziesięć do dziesięć w dół zaokrąglonych, tak, że na przykład wszystkie płyny spirytusowe, których zawartość alkoholu leży w granicach od 50 do 59 od sta włącznie, można oznajmić jako zawierające 50 od sta alkoholu.

Jeżeli wynik takiego badania nasuwa wątpliwości co do prawdziwości dat przez stronę podanych, wówczas należy bezwarunkowo przystąpić do rzeczywistego zbadania całego zapasu.

Przypadający dodatkowy podatek ma przypisać władza skarbowa pierwszej instancji.

Władza skarbowa pierwszej instancji może na prośbę przyznać powyższą ulgę także pewnym sklepom, utrzymywanym przez przedsiębiorstwa fabryczne.

IV. Dopełnienie czynności urzędowej co do płynów wyskokowych pędzonych podlegających postępowaniu przechodowemu, jeżeli od nich należy się dodatkowy podatek.

Dodatkowy podatek od tych płynów wyskokowych pędzonych, które przed 1. września 1901 wysłano z krajów korony węgierskiej lub z Bośni i Hercegowiny do odbiorców w krajach, w których powyższa ustawa obowiązuje, które jednak dopiero w dniu 1. września 1901 lub później do tych krajów nadejdą, przypisze odbiorcy posyłki do zapłaty w przeciągu ośmiu dni urząd dostawy równocześnie z wydaniem karty legitymacyjnej. (Wzór Nr. III do §. 5 rozporządzenia Ministerstwa skarbu z dnia 20. lipca 1899, Dz. u. p. Nr. 128).

Przypisanie następuje w ten sposób, że na końcu karty legitymacyjnej umieszcza się następującą klauzulę:

„Za powyżej wymienioną ilość alkoholu ma (N. N.) . . . . .
 w . . . . . zapłacić
 w c. k. Urzędzie . . . . .
 w . . . . . dodatkowy
 podatek w kwocie . . . . . K . . . h, słowami . . . . .
 w przeciągu dni ośmiu pod rygorem egzekucyi.“

Za podstawę wymiaru służyć ma ilość alkoholu, sprawdzona przez urząd wysyłający, chyba że ilość alkoholu, sprawdzona przez urząd dostawy, byłaby większą, w którym to razie ma ta ostatnia służyć za podstawę wymiaru. Na dowód zapłaty wystawi się stronie potwierdzenie.

V. Spłacanie dodatkowego podatku ratami, a względnie udzielanie kredytu na ten podatek.

Kto chce korzystać z dozwolonego ustawą płacenia należącego się podatku dodatkowego ratami, a względnie, jeżeli chodzi o fabryki likierów, z dozwolonego kredytu, ten ma najpóźniej do 4. września 1901 prosić pisemnie o pozwolenie na to władzę skarbową pierwszej instancji, w której okręgu znajduje się zapas wódki podatkowi podlegający, a zarazem wymienić w podaniu wyraźnie, jakich rat żąda, a względnie, jeżeli jest fabrykantem likierów, na jaki przeciąg czasu życzy sobie odroczenia zapłaty.

Na raty aż do sześciu miesięcy, licząc od dnia płatności, zezwala władza skarbową pierwszej instancji, a na raty aż do jednego roku krajowa władza skarbową. Pierwszą ratę musi się uiścić natychmiast po otrzymaniu pozwolenia na płacenie ratami.

Gdyby choćby tylko jednej z rat, na które uzyskano zezwolenie, nie zapłacono niechybnie w dniu zapadłości, wówczas należy całą zalegającą kwotę ściągnąć odrazu, w danym razie nawet drogą egzekucyi. Procentów zwłoki nie należy w tym wypadku żądać.

Pozwolenie kredytu udzielane będzie fabrykantom likierów tylko za zupełnem zabezpieczeniem przypadającego dodatkowego podatku, które złożyć mają w sposób w §. 32 przepisu wykonawczego do ustawy o podatku od gorzalki przepisany.

W dniu, w którym kończy się termin kredytu, musi zakredytowana kwota dodatkowego podatku być uiszczona niechybnie w tym urzędzie, w którym dodatkowy podatek wzięto na przepis. Jeżeli dzień zapłaty przypada na niedzielę lub święto, to zapłatę należy uiścić w najbliższym dniu powszednim. Jeżeli zapłała w należywym czasie nie zostanie uiszczona, należy dodatkowy podatek ściągnąć drogą egzekucyi.

VI. Osoby podlegające kontroli.

Producenci gorzalki, tudzież osoby, które trudnią się handlem, wyszynkiem lub drobną sprzedażą płynów wysokowych pędzonych, podlegają co do dodatkowego podatku, począwszy od 1. września 1901, przez cały przeciąg okresu 60-dniowego, w artykule II, ustęp 5 ustawy wyznaczonego, urzędowemu nadzorowi.

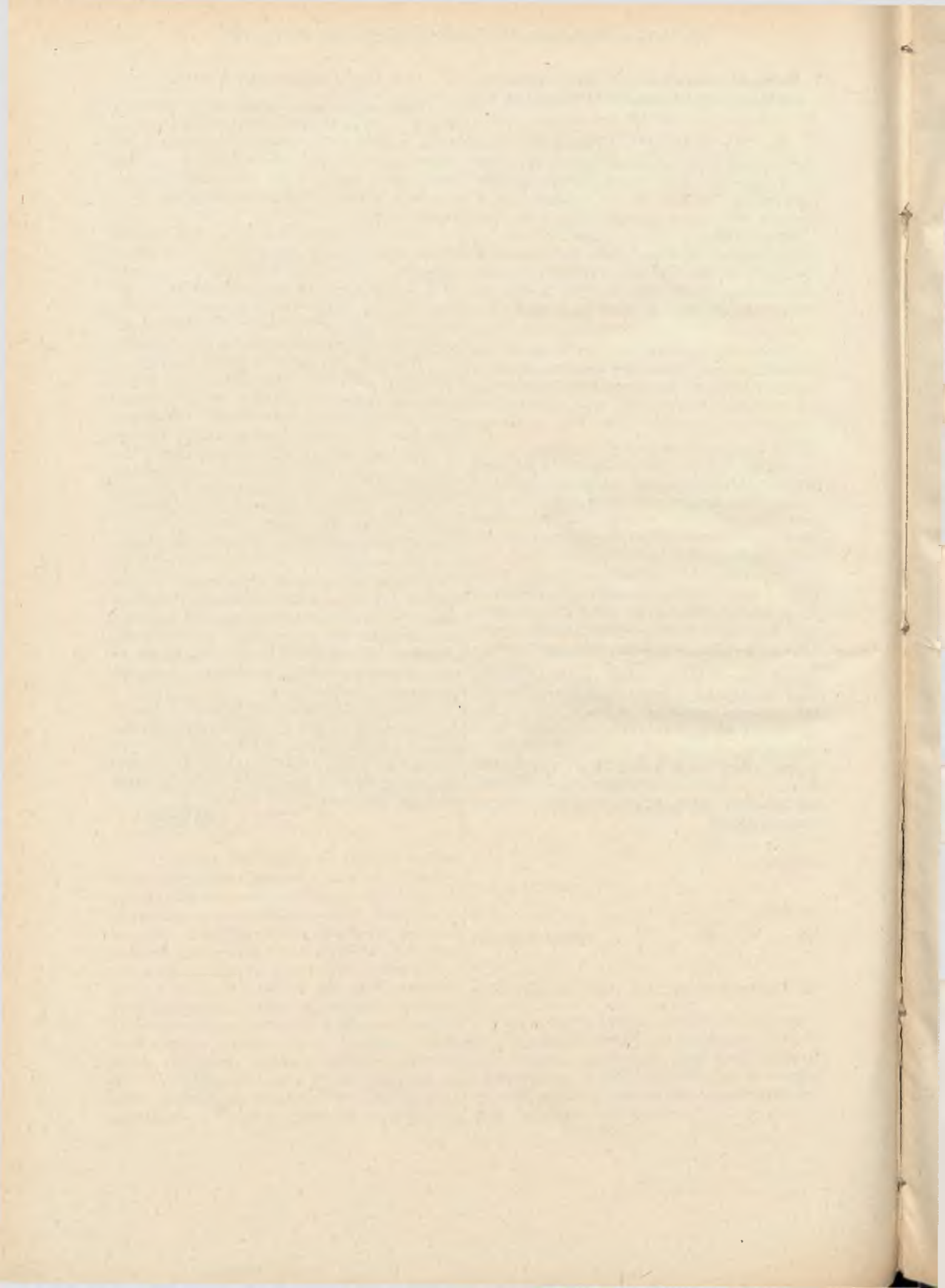
Osoby te są zatem obowiązane co do zapasów płynów wysokowych pędzonych w ich posiadaniu będących, o ile takowe nie należą ani do ilości alkoholu, uwolnionej od dodatkowego podatku, ani nie podlegają rządowemu podatkowi od wódki, udowodnić nabycie lub uiszczenie dodatkowego podatku, a względnie podwyższonej kwoty podatku.

Według §. 271 ustawy o cłach i monopolach rządowych wolno organom skarbowym, ilekroć to uznają za potrzebne, wchodzić za dnia do tych lokalów, względnie miejsc wykonywania przemysłu i sprzedaży, w których płyny wysokowe pędzone są przechowywane lub sprzedawane, czynić tam rewizye, spisywać znajdujące się tam zapasy płynów wysokowych pędzonych, dodatkowemu podatkowi podlegających, jakoteż żądać — z uwzględnieniem terminu oznajmienia i zapłaty, — udowodnienia nabycia lub uiszczenia dodatkowego podatku, względnie podwyższonej opłaty.

Wymienieni powyżej przemysłowcy obowiązani są bez sprzeciwiania się dozwalać organom skarbowym wstępu do wspomnianych lokalów, udzielać im na żądanie osobiście lub przez służbę potrzebnej pomocy i przedkładać dowody nabycia lub uiszczenia dodatkowego podatku, względnie podwyższonej opłaty.

Zaniechanie przepisanego udowodnienia nabycia, a względnie uiszczenia dodatkowego podatku, karać się będzie grzywną w wysokości cztero- do ośmiokrotnej kwoty dodatkowego podatku, przypadającego od tej ilości alkoholu, co do której zaniechano udowodnienia.

Böhm r. w.

Załączka.

(Kraj).

Okrąg skarbowy:

Okrąg podatkowy:

Oznajmienie

zapasów płynów wysokokowych pędzonych dodatkowemu podatkowi podlegających,
które posiada. *)

Nazwisko, zatrudnienie posiadacza, miejsce zamieszkania, ulica i numer konskrypcyjny	Lokale, w których płyny wysokokowe pędzone są przechowywane	Ilość	Rodzaj i znaki	Numera	Rodzaj (nazwa używana w handlu)	Ilość (w litrach)	Tęgość alkoholowa według 100-dzielnego alkoholometru	Stopnie hektolitrowe (litry) czystego alkoholu, zawartego w tych ilościach	U w a s a
		naczyń							
		płynów wysokokowych pędzonych							

. . . . . dnia . . . . . 1901.

Podpis strony:

*) W oznajmieniu tem podać należy cały zapas płynów wysokokowych pędzonych łącznie z wolną od dodatkowego podatku ilością 5 względnie 10 litrów alkoholu. Gdyby zapas oznajmić się mający nie przekraczał 5 hektolitrow, w takim razie można podać w oznajmieniu ilość tylko w przybliżeniu, nie wymieniając ani tęgości alkoholowej, ani stopni hektolitrowych.

Z a ł a t w i e n i e.

1. Oddano dnia . . . . . 1901.
2. Wynik dokonanej w dniu . . . . . 1901 urzędowej rewizji.

3. Od stwierdzonej ilości ogólnej . . . . . stopni hektolitrowych (litrów) alkoholu przypada po strąceniu woynych od podatku . . . . . litrów alkoholu dodatkowy podatek w kwocie . . . . . *K* . . . . . *h*, słowami . . . . . koron . . . . . halerczy.

Kwotę tę należy uiścić w c. k. Urzędzie . . . . . w . . . . .
najpóźniej w przeciągu dni ośmiu

według okoliczności należy tutaj nadmienić, że podatek pozwolono spłacić ratami lub że termin zapłaty odroczoneo.

. . . . . dnia . . . . . 1901.

Podpis strony:

Podpis organu skarbowego: